

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 :
L 84:1 - 43**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

2397

Måndag siata aug. 1914,

Kära syster.

Jag förstår så väl, att jag skrivit stiefrieställandes brev, men det har inte varit av brist på modhämelse med dig utan därför att jag inte har orkat. Jag skriver var dag en åtta timmar och sedan har breven blivit mycket intressantare av en förlovad hjärna. Var inte ledsen på mig. Detta är ett mycket stort år för mig, och det har varit en så stor oskattbar glädje, att du har börjat behandla mig med större tillit och tillförsätrat att du har gjort på lögnen, nästan den enda ljuspunkten. Var visad om att du finner mig, står jag alltid kvar. Jag har tänkt på dig alla dagar, men jag märkte, att jag inte kunde skriva så, som du ville och det har också förbannat mig.

Ju det finns det en annan, som inte säger över nöjdhetsbrättet och över Belgians förintalsse. Det här jag från alla källor. Kallberg t. ex. som aldrig har varit där var en så upprätt över det, att han av kalla sitt hjärta är skärpt framomvänden nejger, och vi andra, som älskar nedentill åt Pyrsland och dess närhet, vi många till glädjas åt framgångar för de tystra vapnen för denna förhållandes skull. Jag vet inte om den blir straffad, jag tycker nog, att allt tycks på, att tyckarna skulle fortsätta att segra, men jag vet, att det är något, som är värre än ett nedslag. Alla tre nationerna framman och engelsman utåta stå med allra in för detta lilla land. Och Belgians är också en del. Sannings nog verkligen ville ha för mitt eget land.

Detta blev jag Gud var dag, att de snart skulle bli kända, så att de härliga stöderna inte skulle bli förstörda. Jag var så glad, att Briensel, Gent och Antwerpen inte var förstörda, men nu ser jag ju, att innevännarna fortsatte att göra motstånd. I går såg jag, att Leuven var förstörd, men jag kop-

men allt som möjligt på gånge, sedan jag var här.

